

Rooma vahvistaa näyn – numero neljätoista

Kristuksen heijastumat ja pedon kuvan muodostuminen: profeetallinen rinnakkaisuus viimeisinä päivinä

Jeff Pippenger
2024-09-02

Se profetian linja, joka osoittaa, milloin Yhdysvallat muodostaa pedolle kuvan ja pedon kuvan, toteutuu silloin, kun protestantismin sarvi on muodostamassa Kristuksen kuvaa. Tämä muodostuminen yksilöidään nimenomaisesti Danielin kirjan kymmenennessä luvussa, kun Daniel katselee syyksi saattavaa katselulasia, näköä, ”marah”. Daniel edustaa niitä, jotka katselevat Kristusta, ja siten tehdessään he heijastavat Kristuksen luonnetta. Ne sata neljäkymmentäneljä tuhatta, joita Daniel edustaa kymmenennessä luvussa, muodostavat sisimpäänsä Kristuksen kuvan ainoastaan katsellessaan Hänen luonnettaan. Katselemalla he muuttuvat.

Pedon kuva heijastaa petoa, ja pedon kuvan muodostuminen on Jumalan kansalle suuri koetus, jonka perusteella heidän iankaikkinen kohtalonsa ratkaistaan. Kun protestanttiset kirkot ottavat Yhdysvaltain hallituksen hallintaansa, ne ovat muodostaneet kuvan siitä kirkon ja valtion järjestelmästä, joka ilmaisee sen hallintarakenteen, jota paavillinen valta käytti ennen kuin poliittinen tuki poistettiin. Samana ajanjaksona Kristuksen kuva tuotetaan Hänen viimeisten päivien kansassaan. Kuitenkin oli niitä, jotka olivat Danielin kanssa, mutta eivät nähneet näkyä, sillä he pakenivat näkyä. He epäonnistuivat pedon kuvan muodostumisen koetuksessa kieltäytymällä sallimasta Kristuksen kuvan muodostua sisimmässään koetuksen aikana.

Heijastamisen hengellinen periaate toteutuu katsomalla peiliin, joka edustaa Kristusta, ja koska ”marah”-näky on kausatiivinen näky, peilissä oleva Kristuksen kuva synnyttää Kristuksen kuvan ihmisyydessä. Kirjaimellinen peili heijastaa sen ihmisen kuvan, joka katsoo peiliin, mutta periaatteen hengelliseen sovellukseen liittyy peiliä koskevia muuttujia. Ne, jotka ovat ainoastaan ”sanan kuulija eikä sen tekijä”, ”katsoo itseään ja lähtee pois ja unhottaa heti, millainen hän oli”. He katsovat peiliin ja näkevät vain ihmisyyden.

Toinen ryhmä, joka ei ole ”unohtelevainen kuulija, vaan tekijä työssä”, näkee Jumalan lain; he näkevät Kristuksen peilissä. Työ on sen ymmärtämistä, että heijastuksen periaatteella on ”luonnollinen” todellisuus ja hengellinen todellisuus. Daniel havainnollistaa niitä, jotka tekivät ”työn”, sillä luvuissa yhdeksän ja kymmenen hän havainnollistaa työn, joka tuottaa heijastuksen hengellisen periaatteen.

Siihen aikaan minä, Daniel, murehdin kolme täyttä viikkoa. En syönyt herkullista leipää, eikä lihaa eikä viiniä tullut suuhuni, enkä lainkaan voidellut itseäni, kunnes kolme täyttä viikkoa oli kulunut. Daniel 10:1, 2.

Gabriel oli antanut Danielille osittaisen selityksen kahdeksannen luvun näystä, mutta Daniel ei ollut ymmärtänyt sitä kokonaisuudessaan.

Ja minä, Daniel, nääntyneenä olin sairaana muutamia päiviä; sen jälkeen minä nousin ja toimitin kuninkaan tehtäviä. Ja minä olin hämmästyksissäni näyn tähden, mutta ei ollut ketään, joka sen ymmärsi. Daniel 8:27.

Sisari White ilmoittaa meille, että Daniel pyrki ymmärtämään Danielin kirjan kahdeksannen luvun sanoman selitystä, jonka Gabriel oli tuonut Danielille yhdeksännessä luvussa.

”Uudella ja syvemmällä vakavuudella Miller jatkoi profetioiden tutkimista, omistaen kokonaisia öitä samoin kuin päiviä sen tutkimiseen, mikä nyt näytti olevan niin valtavan tärkeää ja kaiken muun kiinnostuksen nielevää. Danielin kahdeksannesta luvusta hän ei voinut löytää mitään johtolankaa 2300 päivän alkamisajankohtaan; enkeli Gabriel, vaikka hänelle annettiin käsky saattaa Daniel ymmärtämään näky, antoi tälle siitä vain osittaisen selityksen. Kun seurakuntaa kohtaava kauhea vaino avautui profeetan näylle, ruumiilliset voimat pettivät. Hän ei voinut enää kestää enempää, ja enkeli jätti hänet joksikin aikaa. Daniel ‘pyörtyi ja sairasti jonkin aikaa’. ‘Ja minä olin hämmästynyt tästä näystä’, hän sanoo, ‘eikä kukaan sitä ymmärtänyt.’”

”Kuitenkin Jumala oli käsenyt sanansaattajaansa: ‘Anna tämän miehen ymmärtää näky.’ Tuo tehtävä oli täytettävä. Sitä totellen enkeli palasi jonkin ajan kuluttua Danielin luo sanoen: ‘Minä olen nyt tullut opettamaan sinua ymmärtämään;’ ‘ymmärrä siis sana ja tarkkaa näkyä.’ Daniel 8:27, 16; 9:22, 23, 25–27. Eräs tärkeä kohta 8. luvun näyssä oli jäänyt selittämättä, nimittäin aikaan liittyvä kohta — 2300 päivän ajanjakso; sen tähden enkeli, jatkaessaan selitystään, viipyy pääasiassa ajan aiheessa.” Suuri taistelu, 325.

Luvussa kymmenen meille kerrotaan, että Danielilla oli ymmärrys ”näystä” ja ”asiasta”, mutta Daniel halusi lisää valoa, ja niin hän käänsi sydämensä saadakseen tuon ymmärryksen ja paastosi kaksikymmentäyksi päivää. Näin tehdessään hän edustaa viimeisten päivien niitä, jotka ymmärtävät heijastuksen hengellisen periaatteen, jota luonnollinen heijastuksen periaate esikuvallistaa. Tuo ymmärrys havainnollistuu heidän teoissaan, ja heidän tekonsa Daniel esittää Jumalan profeetallisen sanan oikean ymmärryksen etsimisenä. Ilmeinen vastakohta niille, jotka pakenivat näkyä, on se, etteivät he etsineet Jumalan profeetallisen sanan oikeaa ymmärrystä.

Jumalan profeetallisen sanan totuus, jonka Daniel esitetään janoavan ymmärtää, on viimeisten päivien valo, sillä Daniel on sadan neljänkymmenenneljän tuhannen esikuva. Daniel edustaa siis ryhmää, joka pyrkii ymmärtämään Jumalan profeetallisen sanan valon, joka esitetään viimeisenä koetuksena ennen armonajan päättymistä. Tässä suhteessa Jeesuksen Kristuksen ilmestyminen avataan juuri ennen armonajan päättymistä, mutta se on myös se koetus, joka esitetään pedon kuvan muodostumisena.

Pedon kuvan muodostuminen yksilöi suoraan sen prosessin, jonka kautta pedon kuva kehittyy. Tätä todellisuutta ei voida määrittää oikein tunnistamatta ensin koetuksen ensisijaista kohdetta, petoa. Juuri peto määrää ja osoittaa, millä tavoin kuva muodostuu.

”Mutta mikä on ’pedon kuva’? ja kuinka se on muodostettava? Kaksisarvinen peto tekee kuvan, ja se on pedon kuva. Sitä kutsutaan myös pedon kuvaksi. Saadaksemme siis tietää, millainen kuva on ja kuinka se on muodostettava, meidän täytyy tutkia itse pedon

ominaispiirteitä — paaviutta.

”Kun alkuseurakunta turmeltui luopumalla evankeliumin yksinkertaisuudesta ja omaksumalla pakanallisia menoja ja tapoja, se menetti Jumalan Hengen ja voiman; ja hallitakseen kansan omaatuntoa se ryhtyi turvautumaan maallisen vallan tukeen. Tuloksena oli paavius, kirkko, joka hallitsi valtion valtaa ja käytti sitä omien päämääriensä edistämiseen, erityisesti ’harhaopin’ rankaisemiseen. Jotta Yhdysvallat muodostaisi pedon kuvan, uskonnollisen vallan täytyy siinä määrin hallita siviilihallitusta, että kirkko käyttää myös valtion valtaa omien tarkoituksperiensä toteuttamiseen.” Suuri taistelu, 443.

Jotta ”oppisimme, millainen kuva on ja miten se on muodostettava, meidän täytyy tutkia itse pedon ominaispiirteitä — paaviutta.” Juuri peto vahvistaa sen näyn, joka on viimeisten päivien koetus ja joka toteutuu juuri ennen kuin armonaika päättyy. Daniel ymmärsi näyn ja asian.

Persian kuninkaan Kyyroksen kolmantena vuonna ilmoitettiin Danielille, jonka nimeksi oli kutsuttu Beltesassar, eräs asia; ja asia oli tosi, mutta määrätty aika oli pitkä; ja hän ymmärsi asian ja sai ymmärryksen näystä. Daniel 10:1.

Näky on kahdentuhannen kolmensadan vuoden ”mareh”-näky. ”Asia” on heprean sana ”dabar”, joka merkitsee ”sanaa”. Sama sana (”dabar”), joka jakeessa yksi on käännetty sanaksi ”asia”, on yhdeksännen luvun jakeessa kaksikymmentäkolme käännetty sanaksi ”asia”.

Niin, kun vielä puhuin rukouksessa, mies Gabriel, jonka olin nähnyt näyssä alussa, lensi kiiruusti ja kosketti minua ehtoouhrin aikana. Ja hän opetti minua, puhui kanssani ja sanoi: Daniel, minä olen nyt tullut antamaan sinulle taitoa ja ymmärrystä. Sinun anomustesi alussa lähti sana liikkeelle, ja minä olen tullut ilmoittamaan sen sinulle; sillä sinä olet suuresti rakastettu. Ymmärrä siis asia ja tarkkaa näkyä. Daniel 9:21–23.

Gabriel tulee Danielin luo vastauksena Danielin rukoukseen, joka liittyi siihen valistukseen, jonka Daniel oli saanut ymmärtäessään olevansa vankeudessa, jota 3. Mooseksen kirjan kahdennessakymmenennessä kuudennessa luvussa kuvattu hajotus edusti.

Hänen hallitus kautensa ensimmäisenä vuotena minä, Daniel, kirjoista ymmärsin vuosien luvun, josta Herran sana oli tullut profeetta Jeremialle, että Hän saattaisi täyteen seitsemänkymmentä vuotta Jerusalemin hävityksissä. Daniel 9:2.

Jeremian osoittama pakkosiirtolaisuus johdatti Danielin Mooseksen kirjaamaan ”seitsemän ajan” pakkosiirtolaisuuteen, joka oli sekä ”vala” että ”kirus”.

Niin, koko Israel on rikkonut sinun lakiasi poikkeamalla siitä eikä ole totellut sinun ääntäsi; sentähden kirus on vuodatettu meidän päällemme, samoin vala, joka on kirjoitettuna Mooseksen, Jumalan palvelijan, laissa, koska me olemme tehneet syntiä häntä vastaan. Ja hän on vahvistanut sanansa, jotka hän puhui meitä vastaan ja meidän tuomareitamme vastaan, jotka meitä tuomitsivat, saattamalla meidän päällemme suuren onnettomuuden; sillä kaiken taivaan alla ei ole tehty sellaista kuin Jerusalemmille on tehty. Niinkuin on kirjoitettu Mooseksen laissa, kaikki tämä onnettomuus on tullut meidän päällemme; emmekä silti ole rukoilleet Herraa, meidän Jumalaamme, kääntyäksemme pois pahoista teoistamme ja ymmärtääksemme sinun

totuuttasi. Daniel 9:11–13.

Jeremian ja Mooseksen kahden todistajan perusteella Daniel ymmärsi, että Jerusalemin ylle tullut hävitys oli ”kirous”, ”Mooseksen” kirous, joka oli ”vuodatettu” muinaisen Israelin päälle. Sisar White viittaa Jeremian todistukseen nimityksellä ”todistukset seurakunnalle”, ja tässä suhteessa hän yksilöi Jeremian viimeisten päivien profetian hengeksi, sillä ”todistukset seurakunnalle” viimeisinä päivinä on juuri tämä. Jeremia edustaa profetian henkeä ja Mooses edustaa Raamattua.

Daniel edustaa niitä viimeisten päivien ihmisiä, jotka ymmärtävät noiden kahden todistajan kautta, että heidät on hajotettu, ja jotka ymmärtävät Raamatusta ja profetian Hengestä, että heidät on herätetty, niin kuin Daniel herätettiin tajuamaan, että hän (he) oli ollut vankeudessa ja että vankeus oli esitetty Jumalan profeetallisessa Sanassa.

Jumalan viimeisten päivien kansan kokemus on kymmenen neitsyen kokemus.

”Myös Matteuksen 25. luvun vertaus kymmenestä neitsyestä havainnollistaa adventtikansan kokemusta.” Suuri taistelu, 393.

Kymmenen neitsyen vertauksen viivytyksen aika edustaa samaa Danielin herätystä yhdeksännessä luvussa. Kahden pyhitetyn todistajan perusteella Daniel käsitti, että hänen koko elämänsä oli Jumalan sanassa olevan määrätyn profetian täyttymystä. Tuo profetia ohjasi Danielin siihen parannuskeinoon, jota tarvittiin, jotta Daniel olisi valmistautunut siihen, mitä hänelle oli tapahtuva aivan seuraavassa luvussa. Samoin, kun milleriläiset täyttivät kymmenen neitsyen vertauksen, heidänkin täytyi herätä siihen tosiasiaan, että ensimmäinen pettymys ja viivytykset olivat johtaneet heidät nukahtamaan. Kaikki profeetat edustavat viimeisiä päiviä.

Danielin ja milleriläisten herätys ovat kaksi todistajaa sadan neljänkymmenenneljän tuhannen herätyksestä viimeisinä päivinä.

”Jeesus ja koko taivaallinen sotajoukko katsoivat myötätunnolla ja rakkaudella niitä, jotka suloisin odotuksin olivat ikävoineet nähdä Hänet, jota heidän sielunsa rakastivat. Enkelit leijailivat heidän ympärillään vahvistaakseen heitä heidän koettelemuksensa hetkellä. Ne, jotka olivat laiminlyöneet ottaa vastaan taivaallisen sanoman, jäivät pimeyteen, ja Jumalan viha syttyi heitä vastaan, koska he eivät tahtoneet ottaa vastaan sitä valoa, jonka Hän oli lähettänyt heille taivaasta. Noita uskollisia, pettyneitä, jotka eivät voineet ymmärtää, miksi heidän Herransa ei tullut, ei jätetty pimeyteen. Jälleen heidät johdatettiin Raamattujensa ääreen tutkimaan profeetallisia ajanjaksoja. Herran käsi poistettiin lukujen päältä, ja erehdys selitettiin. He näkivät, että profeetalliset ajanjaksot ulottuivat vuoteen 1844 ja että sama todistusaineisto, jonka he olivat esittäneet osoittaakseen profeetallisten ajanjaksojen päättyvän vuonna 1843, todisti niiden päättyvän vuonna 1844. Valo Jumalan sanasta loisti heidän asemansa ylle, ja he havaitsivat viipymisen ajan — ’Vaikka se [näky] viipyisi, odota sitä.’ Rakkaudessaan Kristuksen välittömään tulemiseen he olivat sivuuttaneet näyn viipymisen, jonka tarkoituksena oli saattaa ilmi ne, jotka todella odottivat. Jälleen heillä oli aikamäärä. Kuitenkin näin, että monet heistä eivät voineet kohota ankaran pettymyksensä yläpuolelle omistaakseen sitä innon ja voiman määrää, joka oli ollut heidän uskonsa tunnusmerkinä vuonna 1843.” Early Writings, 236.

Vertauksen täyttymyksenä milleriläiset ”olivat sivuuttaneet näyn viipymisen”, mutta heidät ”jälleen” ”johdatettiin Raamattujensa ääreen tutkimaan profeetallisia ajanjaksoja. Herran käsi poistettiin luvuista, ja erehdys selitettiin.” Daniel johdatettiin Raamatun ääreen, ja ”Herran käsi” poistettiin ”profeetallisista ajanjaksoista”, ja kun Daniel tekijänä, ei ainoastaan kuulijana, aktiivisen uskon kautta osoitti ymmärtäneensä Jeremian ja Mooseksen sanoman täyttämällä Kolmannessa Mooseksen kirjassa, luvussa kaksikymmentäkuusi, annetut ohjeet sekä Jumalan kansan hajallaan olevan tilan lääkkeen ja ratkaisun, silloin Danielille annettiin ”selitys”.

Kun sataneljäkymmentäneljä tuhatta viimeisinä päivinä täyttävät vertauksen viipymisajan sen lopullisessa ja täydellisimmässä täyttymyksessä, he tekevät sen aikana, jolloin ”pedon kuvan muodostaminen” on heidän suuri koetuksensa.

Jatkamme näitä ajatuksia seuraavassa artikkelissa.

”Mutta kun hedelmä on kypsynyt, hän lähettää heti sirpin, sillä elonkorjuun aika on tullut.’ Kristus odottaa hartaasti, että Hän ilmestyisi omassa kirkossaan. Kun Kristuksen luonne on täydellisesti jäljennetty Hänen kansassaan, silloin Hän tulee noutamaan heidät omikseen.” Kristuksen vertaukset, s. 69.

”Jumalaa koskevien väärin käsitysten pimeys verhoaa maailmaa. Ihmiset ovat menettämässä tuntemuksensa Hänen luonteestaan. Sitä on ymmärretty väärin ja tulkittu virheellisesti. Tänä aikana on julistettava Jumalalta tuleva sanoma, vaikutukseltaan valaiseva ja voimassaan pelastava sanoma. Hänen luonteensa on tehtävä tunnetuksi. Maailman pimeyteen on loistettava Hänen kirkkautensa valo, Hänen hyvyytensä, armonsa ja totuutensa valo.

”Tämä on se työ, jonka profeetta Jesaja esittää sanoissaan: ’Nouse korkealle vuorelle, sinä Siion, ilosanoman tuoja; korota äänesi voimallisesti, sinä Jerusalemi, ilosanoman tuoja; korota se, älä pelkää; sano Juudan kaupungeille: Katso, teidän Jumalanne! Katso, Herra, Herra tulee väkevänä, ja hänen käsivartensa hallitsee hänen puolestaan; katso, hänen palkkansa on hänen mukanaan, ja hänen työnsä kulkee hänen edellään.’ Jesaja 40:9, 10.”

”Niiden, jotka odottavat Yljän tuloa, tulee sanoa kansalle: ’Katso, teidän Jumalanne.’ Viimeiset armollisen valon säteet, viimeinen maailmalle annettava armon sanoma, ovat Hänen rakastavan luonteensa ilmoitus. Jumalan lasten tulee ilmaista Hänen kirkkauttaan. Omassa elämässään ja luonteessaan heidän tulee paljastaa, mitä Jumalan armo on tehnyt heidän hyväkseen.” Kristuksen vertaukset, s. 415.